

Úrskurður aga- og úrskurðarnefndar KSÍ

Ár 2020, miðvikudaginn 25. nóvember, er fundur haldinn í aga- og úrskurðarnefnd KSÍ á skrifstofu Knattspyrnusambands Íslands í Laugardal, Reykjavík, af nefndarmönnum Sigurði I. Halldórssyni, Þresti Ríkharðssyni og Halldóri Frímanssyni.

Fyrir er tekið málið nr. 12/2020:

Knattspyrnufélagið Fram
gegn
Knattspyrnusambandi Íslands

Gögn málsins merkt nr. 1-5 liggja frammi. Er nú í nefndinni kveðinn upp svofelldur

ÚRSKURÐUR:

I.

Kærandi:

Knattspyrnufélagið Fram,
kt. 491070-0139
Safamýri 26, Reykjavík
Fyrirsvarsmaður: Sigurður Ingi Tómasson

Kærði:

Knattspyrnusamband Íslands
kt. 700169-3679
Laugardalsvelli, 104 Reykjavík
Fyrirsvarsmaður: Klara Bjartmarz

Með dómi Áfrýjunardómstóls KSÍ, nr. 2/2020 frá 20. nóvember s.l. var frávísunarúrskurður í máli nr. 12/2020 felldur úr gildi og málinu vísað til aga- og úrskurðarnefndar KSÍ til efnismeðferðar. Samkvæmt þessu verður málið nú tekið til efnismeðferðar.

Kröfur:

Af hálfu kæranda er þess krafist að ógilt verði með úrskurði sú ákvörðun stjórnar Knattspyrnusambands Íslands föstudaginn 30. október 2020 að Knattspyrnufélagið Leiknir Reykjavík hljóti sæti í úrvalsdeild karla leiktímabilið 2021/2022.

Þá er þess krafist að viðurkennt verði með dómi að knattspyrnulið knattspyrnufélagsins Fram og knattspyrnulið Íþróttafélagsins Leiknis séu jafnstæð við lokaniðurröðun 1. Deildar karla samkvæmt reglugerð KSÍ um viðmiðanir og sértækar ráðstafanir vegna heimsfaraldurs kórónuveiru (covid-19) sem sett var 17. júlí 2020.

Þá er krafist málskostnaðar kæranda að skaðlausu.

II.

Ekki er ágreiningur milli aðila um málavexti og verða þeir eingöngu reifaðir stuttlega.

Þann 17. júlí 2020 setti stjórn Knattspyrnusambands Íslands (hér eftir „KSÍ“) reglugerð um viðmiðanir og sérstakar ráðstafanir vegna heimsfaraldurs kórónuveiru, eða svonefnda Covid reglugerð. Í Covid reglugerðinni voru m.a. settar fram reglur um hvernig ljúka skuli mótum takist ekki að leika alla leiki innan þess tíma sem niðurröðun gerði ráð fyrir við upphaf móts og þá voru síðustu mögulegu mótlok ákveðin þann 1. desember 2020. Þegar reglugerðin var sett þá hafði faraldurinn þegar haft margvísleg áhrif á mótahald á vegum KSÍ og m.a. tafið upphaf móta.

Í ljósi hertra sóttvarnaáðgerða vegna kórónuveirufaraldursins var öllu mótahaldi á vegum KSÍ frestað um viku þann 7. október 2020 en í kjölfar þess tóku við frekari frestanir m.t.t. sóttvarnaáðgerða. Þann 30. október 2020 var reglugerð nr. 1051/2020 um takmörkun á samkomum vegna farsóttar birt. Með reglugerðinni var m.a. lagt bann við íþróttaiðkun frá 31. október til og með 17. nóvember 2020.

Á fundi stjórnar KSÍ 30. október 2020 var tekin ákvörðun um að hætta keppni í Íslandsmótum og í bikarkeppnum karla og kvenna og ákveðið með úrslit í keppnum og um færslur á milli deilda og þátttökurétt liða í Evrópukeppni 2021.

Í Lengjudeild karla var ákveðið að lið Keflavíkur og Íþróttafélagsins Leiknis (hér eftir „Leiknir“) fengu sæti í Pepsi Max deild karla á komandi tímabili. Var Leiknir með jafnmörg stig og kærandi en var úrskurðað sætið á grundvelli betri markatölu.

III.

Af hálfu kæranda er byggt á því að ákvörðun KSÍ skorti heimild í Covid reglugerðinni til þess að úrskurða að Leiknir skuli taka sæti í úrvalsdeild tímabilið 2021/2022.

KSÍ hafi byggt ákvörðun sína á meðaltali stiga og markatölu sem gerði það að verkum að Leikni var veitt sæti í efstu deild á næsta tímabili 2021/2022. Þessi ákvörðun eigi sér enga stoð í umræddri reglugerð. Í reglugerðinni sé aðeins mælt fyrir um meðaltal stiga en ekki markatölu. Það sé því engin heimild fyrir því að veita Leikni sætið umfram kæranda, þar sem meðaltal stiga hjá liðunum var jafnt eða 2,10 stig að meðaltali.

Covid reglugerðin hafi verið sett sem sérregla og um hana gildi meginreglan um forgangsregluna lex specialis. Forgangsreglur og túlkunarreglur í íslenskum rétti gildi um íþróttahreyfinguna og dómstóla þeirra þegar aðrar túlkunarreglur séu ekki sérstaklega fyrir hendi. Forgangsreglan lex specialis hafi því gildi fyrir úrskurðarnefndum KSÍ sem og dómstólum KSÍ.

Í forgangsreglunni felist að sérreglu reglugerðarinnar skuli beitt um lok mótsins enda gangi hún framur almennum reglum KSÍ um knattspyrnumót. Ástæðulaust hefði verið að setja sérreglu um mótið ef hún ætti ekki við úrlausn tiltekings móts og gengi því framur almennt

reglu sem virðist taka til sama tilviks auk fleiri tilvika. Með því að enda mótið, eins og stjórn KSÍ gerði með ákvörðun sinni þann 30. október 2020, virkjaði stjórn KSÍ á grundvelli 5. gr. sérreglu sem gangi framur almennum reglum og reglugerðum um knattspyrnumót. Í Covid reglugerðinni, var í sömu grein, þ.e. 5. gr., tæmandi talið hvernig fara skyldi með mót þegar ákvörðun yrði tekin um lok mótsins, þ.e. meðaltal stiga. Hefði stjórn KSÍ ætlað að láta markatölu gilda hefði það þurft að koma skýrlega fram í reglugerðinni. Það var ekki gert og hafnar kærandi öllum eftiráskýringum þar að lútandi. Ákvörðun KSÍ sem tók mið af markatölu hafi því verið með öllu ólöglegt og stjórnin farið út fyrir valdsvið sitt er hún tók ákvörðun um lokandiðurstöðu knattspyrnumótsins þar sem Leiknir fékk sæti í efstu deild tímabilið 2021/2022 á grundvelli stiga og markatölu.

Þessa niðurstöðu megi einnig leiða af 8. gr. Covid reglugerðarinnar en þar segi „*Stjórn KSÍ hefur lokaákvörðun um öll þau málefni sem reglugerð þessi nær ekki sérstaklega til*“. Með þessari grein sé lokaákvörðunarvald fært til stjórnar KSÍ um málefni sem reglugerðin nái ekki sérstaklega til. 5. gr. Covid reglugerðarinnar segi berum orðum hvernig skuli farið með niðurröðun liða þegar móti ljúki með ákvörðun stjórnar KSÍ og getur því vald stjórnar skv. 8. gr. ekki náð til annarrar reglu en kemur fram í Covid reglugerðinni. Einnig megi álykta út frá greinni að engar aðrar reglur en sérreglur Covid reglugerðarinnar eigi við þegar móti ljúki skv. 5. gr. reglugerðarinnar. Í þessu felist ekki heimild til stjórnar KSÍ að úrskurða um efni Covid reglugerðarinnar eða bæta efnislegum atriðum við hana. Ágreiningi um reglugerðir og þar sem þeim sleppi sé í höndum úrskurðanefnda og dómstóla KSÍ, sbr. 39. gr. laga KSÍ, sbr. einnig gr. 3.1. í reglugerð KSÍ um aga- og úrskurðarmál en þar segir að Aga- og úrskurðarnefnd KSÍ hafi fullnaðarlögsögu fyrir þeim málefnum, sem komi upp innan vébanda KSÍ og varða lög og reglur þess sem við á.

Af framangreindu leiði að sérregla Covid reglugerðarinnar eigi við og ekki geti verið tekin ákvörðun um að annað eigi við en sem tæmandi er talið í reglugerðinni.

IV.

Kærða var gefinn kostur á að skila greinargerð innan viku og barst svar þann 13. nóvember 2020.

Af hálfu kærða er aðallega gerð krafa um frávisun málsins en til vara krefst kærði þess að kröfum kæranda verði hafnað.

Sá grunnur sem kærandi byggir mál sitt á sé ekki réttur. Annars vegar telji kærandi að ákvæði Covid reglugerðarinnar séu tæmandi og takmarkandi varðandi rétt stjórnar til að taka ákvörðun um niðurröðun liða vegna þess að hætta þyrfti keppni, og hins vegar telji kærandi að stjórn KSÍ hafi sótt heimild sína til að taka ákvörðun um að hætta keppni og ákvarða röð liða til Covid reglugerðarinnar.

Samkvæmt gr. 44 í lögum sambandsins var það hlutverk og á ábyrgð stjórnar KSÍ að taka ákvörðun um það hvernig skyldi bregðast við ef þær aðstæður kæmu upp að ekki væri talið unnt að ljúka yfirstandandi móti. Að auki sé það einnig almennt hlutverk og á valdsviði stjórnar KSÍ að skera úr ágreiningi eða taka ákvarðanir um málefni sem lög eða/og reglugerðir KSÍ nái ekki yfir, sbr. 13. liður gr. 17.1 í lögum sambandsins.

Ákvörðun stjórnar KSÍ þann 30. október um röð liða byggði á þeirri heimild og skyldu sem gr. 44 í lögum sambandsins leggi á stjórnina þegar upp koma óviðráðanleg tilvik. Sama lagaheimild hafi einnig legið til grundvallar setningu Covid reglugerðarinnar, sjá gr. 10.1 og sé hún ítrekuð í gr. 8 í reglugerðinni.

Sú málsástæða kæranda að orðalag í gr. 5.1 í Covid reglugerðinni þar sem segi að meðalfjöldi stiga hvers liðs fyrir sig í hverjum leik sem það hefur lokið á þeim degi þegar móti er aflýst skuli ráða, „*endanlegri niðurröðun*.“ takmarki heimildir stjórnar KSÍ til að taka ákvörðun samkvæmt lögum félagsins er því í grundvallaratriðum röng, enda geti reglugerð stjórnar KSÍ ekki takmarkað möguleika KSÍ til að taka ákvörðun samkvæmt lögum sambandsins eða takmarkað möguleika stjórnar KSÍ til að setja nýja eða breytta reglu. Yrði talið að ákvörðun stjórnar KSÍ samræmdist ekki ákvæði í Covid reglugerðinni þá viki viðkomandi ákvæði í Covid reglugerðinni.

Í öðru lagi hafi stjórn KSÍ með Covid reglugerðinni verið að setja sér viðmiðanir fyrir hugsanlega ákvörðunartöku á grundvelli gr. 44 í lögum sambandsins eins og skýrt komi fram í heiti reglugerðarinnar og skýringum í greinargerð þar sem tekið sé sérstaklega fram að „*Reglurnar eru til viðmiðunar ef á þarf að halda*“ og sérstök athygli er „*vakin á því upp geta komið aðstæður sem kalla á breytingar eða nýjar ákvarðanir að tillögu mótanefndar*.“

Að því leyti sem stjórn KSÍ hafi talið að þær viðmiðanir tækju ekki til þeirrar aðstöðu að tvö lið væru jöfn að stigum átti hún frjálst val um að beita þeim aðferðum sem hún taldi réttmætar til að skera úr um röð liða. Jafnvel þó svo stjórnin hefði talið að í reglugerðinni væri að finna ákvæði sem væri óljóst eða óskýrt, jafnvel misvísandi, hefði það engin áhrif haft heimild stjórnar þann 30. október s.l. til að taka ákvörðun eftir því sem stjórnin taldi nauðsynlegt og samræmdist vilja hennar og markmiðum með reglugerðinni. Hefði stjórn KSÍ jafnvel getað breytt efni reglugerðarinnar ef hún hefði talið þörf á því til að gera efni hennar skýrara. Sjónarmið kæranda um forgang á sérreglum eigi því ekki við.

Auk þess sem sjónarmið kæranda um sérreglu eigi ekki við þá séu þau röng, að því leytinu til að ekki eru að finna í Covid reglugerðinni ákvæði sem leysi úr þeirri stöðu sem upp kom og mál þetta varðar, þ.e. að lið séu jöfn að stigum. Þá vísi „*endanleg niðurröðun*“ í ákvæði greinarinnar aðeins til niðurröðunar eftir meðalstigum. Þannig er það endanleg niðurstaða að á keppnistímabilinu fengu kærandi og Leiknir jafn mörg stig.

Það eitt og sér leysi þó ekki úr því hvort liðið eigi að teljast hafa lent í öðru sæti deildarinnar og öðlast keppnisrétt í efstu deild á næsta keppnistímabili. Málartilbúnaður kæranda og kröfugerð beri það enda með sér.

Að auki telur kærði það ranga ályktun hjá kæranda að engar reglur hafi gilt þann 30. október s.l. um það hvernig ætti að leysa úr þessari stöðu. Kærði bendir á að almennar reglur um knattspyrnumót hafi gilt áfram og í þeim sé að finna almennar, hlutlægar og vel þekkar reglur um það hvernig beri að leysa úr því þegar tvö lið eru jöfn að stigum í stigakeppni. Er enda vísað til þeirra í niðurlagi gr. 5.1, en þar segi „*Skulu þá Íslandsmeistarar krýndir í hverri deild og lið færast á milli deilda með sama hætti og ef allir leikir í þessum deildum á Íslandsmóti hefðu verið leiknir*.“

Í gr. 21.3 í reglugerð um knattspyrnumót segi svo um niðurröðun í stigakeppni:
„*Sigurvegari í stigakeppni er það lið sem hlýtur flest stig og í 2. sæti er það lið sem hlýtur næst flest stig o.s.frv. Röð liða í stigakeppni ákvarðast nánar samkvæmt eftirfarandi (sbr. þó grein 21.4):*

- a. *Fjöldi stiga.*
- b. *Markamismunur (skoruð mörk að frádregnum fengnum mörkum).*
- c. *Fjöldi skoraðra marka.*
- d. *Fjöldi stiga í innbyrðis leikjum.*
- e. *Markamismunur í innbyrðis leikjum.*
- f. *Fjöldi skoraðra marka í innbyrðis leikjum.*
- g. *Fjöldi skoraðra marka á útvelli í innbyrðis leikjum.*

Ef úrslit fást ekki skv. framangreindu í meistaraflokki, skulu liðin leika úrslitaleik (úrslitaleiki ef fleiri en tvö lið) ef nauðsyn krefur, en í öðrum flokkum skal ákvarða röð með hlutkesti.“

Kærandi hafi ekki gert grein fyrir því hvernig eigi að leysa úr því hvort hann eða lið Leiknis eigi að fá sæti í efstu deild ef liðin teljast jöfn samkvæmt viðurkenningarkröfu hans. Verði fallist á hana hljóti að blasa við að úr þeirri stöðu, sem þá væri komin upp þyrfti að leysa. Það yrði varla gert betur en eftir gildandi reglum um úrslit í stigakeppni skv. gr. 21.3 eða með því að stjórn KSÍ taki um það ákvörðun á grundvelli gr. 44 í lögum sambandsins.

Niðurstaða hvor tveggja leiða liggja þegar fyrir, lið Leiknis telst hafa verið í 2. sæti Lengjudeildarinnar og spili í efstu deild á næsta keppnistímabili.

Kærandi gerir kröfu um málskostnað úr hendi kærða, en fyrir slíkri kröfu er ekki heimild í lögum sambandsins eða reglum um aga- og úrskurðarnefndina. Aðeins er heimild fyrir aga- og úrskurðarnefnd til að dæma kæranda til greiðslu málskostnaðar, teljist málsgrundvöllur tilhæfulaus, sjá d lið greinar 12.1.

V.

Niðurstaða:

Af hálfu kæranda er þess krafist að ógilt verði með úrskurði sú ákvörðun stjórnar Knattspyrnusambands Íslands föstudaginn 30. október 2020 að Leiknir hljóti sæti í úrvalsdeild karla leiktímabilið 2021/2022.

Þá er þess krafist að viðurkennt verði með dómi að knattspyrnulið knattspyrnufélagsins Fram og Leiknir séu jafnstæð við lokaniðurröðun 1. deildar karla samkvæmt Covid-19 reglugerð KSÍ sem sett var 17. júlí 2020.

Þá er krafist málskostnaðar kæranda að skaðlausu.

Kærði krefst þess að kröfum kæranda verði hafnað og vísar til þess að það falli undir starfssvið stjórnar KSÍ að skera úr ágreiningi eða taka ákvarðanir um málefni sem lög KSÍ eða/og reglugerðir KSÍ ná ekki yfir, skv. 13. lið, gr. 17.1 í lögum KSÍ.

Samkvæmt gögnum málsins liggur fyrir að KSÍ byggði ákvörðun sína á meðaltali stiga og markatölu sem gerði það að verkum að Leikni var veitt sæti í efstu deild á næsta tímabili 2021/2022.

Einnig liggur fyrir í gögnum málsins að miðað er við meðaltal stiga í Covid-19 reglugerðinni og voru kærandi og Leiknir jöfn að stigum í öðru og þriðja sæti þegar keppni lauk. Þegar svo háttar til þarf að skera úr um hvort lið telst vera ofar í lokaröðun mótsins.

Samkvæmt 8. gr. í Covid reglugerð hefur stjórn KSÍ lokaákvörðun um öll þau málefni sem reglugerðin nær ekki sérstaklega til.

Samkvæmt reglugerð KSÍ um knattspyrnumót eru ákvæði í 21. gr. um stigakeppni. Samkvæmt 21.3 segir að sigurvegari í stigakeppni sé það lið sem flest stig hlýtur og í 2. sæti er það lið sem hlýtur næst flest stig o.s.frv. Síðna segir að röð liða í stigakeppni ákvarðast nánar samkvæmt a) Fjölda stiga. b) Markamismunur. c) Fjöldi skoraðra marka, o.s.frv.

Það er álit aga- og úrskurðarnefndar að ekkert mæli því í gegn í þessu máli að stjórn KSÍ beiti ákvæði 21. gr. reglugerðar KSÍ um knattspyrnumót þegar svo háttar til að tvö lið standa jöfn að stigum til þess að skera úr um endanlega röðun liðanna í stigakeppni á grundvelli markatölu. Samkvæmt þessu var stjórn KSÍ bæði rétt og skylt að leysa úr þeirri stöðu sem upp var komin með þessum hætti.

Með vísan til þessa er ofangreindum kröfum kæranda hafnað.

V.

Úrskurðarorð:

Kröfum kæranda er hafnað. Kröfu kæranda um málskostnað er hafnað.

Halldór Frímannsson

Sigurður I. Halldórsson

Þróstur Ríkharðsson

Um fresti vegna áfrýjunar:

Samkvæmt grein 17.3 í reglugerð KSÍ um aga- og úrskurðarmál er frestur til að áfrýja máli til áfrýjunardómstóls KSÍ 3 dagar frá því að úrskurður aga- og úrskurðarnefndar er kveðinn upp og skulu almennir frídagar ekki taldir með.